

af samme Dato i Overensstemmelse hermed udfærdiget.

Kentekamret vilde nødig gaae ind paa denne Sag, men efterat det ved Undersøgelse af Aetene var kommet til det Resultat, at Regjeringen havde contractmæssig forpligtet sig til at lade dette ske, fandt Regjeringen, at det nægtet der kun var begjert Opsyldelse af Bevillingen i dens halve Udstrækning, var at paadrage sig Udseende af at unddrage sig Opsyldelsen af en Forpligtelse, som havde Character af et retligt Krav, naar den vilde modsætte sig, at denne Bevilling blev at udføre i Overensstemmelse dermed, og Gaardene bleve saaledes nedlagte. Nu er det vistnok aldeles klart, idetmindste forekommer det mig klart, at denne Bevilling kun kan indeholde Gjæmmel til Undtagelse fra den almindelige Lovgivning, fra den almindelige Landbolovgivning, og at den ikke kunde dispensere fra Bestemmelsen af 1780, som derved slet ikke berøres. Det maatte saaledes være meget vanskeligt for Godseieren at bringe denne Bevilling i Udførelse, fordi til Ginder derfor stod de Successionsrettigheder, som Efterkommerne af Beboerne af Stederne, eller tidligere Bønderne havde, men efter hvad der erfares af de indkomne Erklæringer, skulle Godseierne have contraheret specielt med enhver Enkelt af dem, som havde Fordringer ifølge Bestemmelsen af 1780, og indrommet andre Gaarde paa Godset i Erstatning, samt udbetalt store Summer i den Anledning og saaledes tilfredsstillet alle de Enkeltes Krav med Undtagelse af Een, nemlig en Mand ved Navn Hans Jensen. Mod ham reiste der sig en Proces. Der blev dengang meget moveret i Pressen om Sagen, der fandt Hans Majestæt Kong Frederik den Sjettes Opmærksomhed, som forlangte Cancelliets Erklæring over Sagen, i hvilken derefter faldt en allerhøieste Resolution af 13de August 1834, saalydende: „Vi befale allernaadigst, at der, forsaavidt mindelig Forening ikke kan opnaaes, tilstaaes indbemeldte Hans Jensen af Allindemagle, saafremt han maatte attraae det, fri Proces til ved Rettergang at erholde Spørgsmaalet om hans Berettigelse til, paa Grund af Grevinde Danneffjold-Laurvigs Disposition, at

faae Fæste paa sine Forældres Gaard, paa kjendt. Videre vil efter de allerunderdanigste oplyste Omstændigheder ikke blive at foretage i den omhandlede Sag.“ Saaledes blev alt saa Sagen dengang betragtet, da den vel i det Væsentlige havde den samme Stilling, som den, i hvilken den nu er forelagt. Hans Jensen forfulgte sin Sag ved Domstolene, men det lykkedes ham ikke at sætte sit Krav igjennem, idet han tabte Sagen gjennem alle Instanser. Det er imidlertid meget vanskeligt at drage en bestemt Slutning af Udfaldet af denne Proces, thi Høiesteret gav en ny Conclusion, og stadfæstede ikke in terminis Overretsdommen, der af den vindende Part var indanket til Stadfæstelse til Høiesteret, som det synes, for at faae et afgjørende Præjudicat; men dette Præjudicat gav Høiesteret ikke, idet den kun concluderede, at Citanten burde for Contracitanernes Tiltale i denne Sag fri at være. Denne Høiesteretsdom er saaledes ikke afgjørende for, at det Successionskrav, som Bønderne paa Skjoldenæsholms Gods havde havt, skulde være bortfalden. Nægtet jeg nemlig meget nødig vil nævne nogen som helst fraværende Mand, og ansøre Noget, som kunde være ham ubehageligt, maa jeg dog bemærke, at det er uvidt, om Høiesteret har nægtet Gyldigheden af Hans Jensens Krav, støttende sig paa tilfældige Omstændigheder ved hans Personlighed, eller om den har støttet Resultatet paa en almindelig Betragtning af Dispensationens Gyldighed af 1782. Dette er, hvad jeg kan meddele om Realiteten af denne Sag, og jeg veed intet Videre dertil at føie. Det forekommer mig meget tvivlsomt, om denne Sag, og det maa dog være det, som ligger Alle her paa Hjertet, i Realiteten vil vinde ved at blive Gjenstand for en Undersøggelses-Commission af Thinget. Jeg antager ikke, at det sommer sig fra denne Plads at udtale mig stærkt mod Nedsættelsen af en saadan Commission; det staaer til Thinget, hvorvidt det finder Anledning dertil; det staaer til Thinget at bedømme, hvorvidt dette Tilfælde kan henføres under Grundlovens Bestemmelse i § 50, og det maa selvfølgelig allermeest staae til Thinget at afgjøre, om det ikke foreløbigt vil underkaste Sagen en videre